



**SPAREBANK
FORENINGEN**

FINANSDEPARTEMENTET

16. AUG. 2004

Saksnr. 031 1329-9
Arkivnr.

Finansdepartementet

Postboks 8008 Dep
0030 Oslo

Deres ref.: 03/1329 FM HD

Vår ref.: 200100285

Oslo 12.08.2004

Høring - forslag om å innføre rapporteringsplikt for revisorer

Deres brev 15.06.04 vedlagt Kredittilsynets høringsnotat 13.05.04 med forslag til lovbestemmelser om rapporteringsplikt for revisorer etter revisorloven § 6-1.

Foreliggende forslag til endringer i revisorloven innebærer ytterligere unntak i reglene om revisors taushetsplikt, men synes vel begrunnet ut fra behovet for å styrke bestrebelsene på å bekjempe økonomisk kriminalitet. Avgrensning av revisors rapporteringsplikt i forhold til en nærmere definert strafferamme/vesentlighet synes rimelig. Når det gjelder begrepet mistanke, er dette vagt og kan for eksempel oppstå på grunnlag av misforståelse av faktum. Det synes riktignok forutsatt at revisor må foreta visse nærmere undersøkelser som underbygger mistanken gjennom visse objektive og konkrete fakta. Like fullt er det tale om rapporteringsplikt til politiet uten visshet om at det er begått en straffbar handling. Dette vil naturligvis kunne lede til vanskelige avveininger og vurderinger fra revisors side.

Vi har merket oss at bl.a Sverige og Danmark etter det opplyste allerede har innført regler om revisors rapporteringsplikt ved mistanke om definerte straffbare forhold begått hos revisjonsklientens ledelse eller styre. Imidlertid avviker det foreliggende norske forslaget fra ordningene i de to nevnte naboland når det gjelder spørsmål om krav til forutgående underretning til revisjonsklienten. Etter det vi kan forstå er der utgangspunktet at revisor ved mistanke skal underrette selskapet. Den svenske loven åpner imidlertid for direkte rapportering til påtalemyndigheten dersom revisor har grunn til å anta at selskapet ikke selv vil foreta seg noe for å stoppe det straffbare forholdet. I Danmark skal selskapet underrettes og gis en frist til å stanse det straffbare forhold og rette opp skadene. Dersom ledelsen ikke selv tar tak i situasjonen og varsler statsadvokaten, skal revisor foreta rapporteringen.

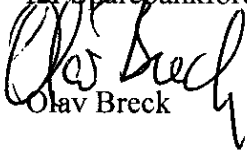
Det bør overveies om vi ikke også i Norge skal legge oss på den svenske og danske hovedlinjen her. Foreliggende forslag kan bidra til en unødvendig mistenkeliggjøring av foretakets evne og vilje til selv å avdekke slike forhold. Det er trolig grunn til å anta at i alle fall børsnoterte foretak og foretak av allmenn interesse, vil ønske å rydde opp etter å ha blitt varslet av revisor. I større foretak vil forholdene dessuten gjerne være så vidt komplekse at det normalt vil kreve involvering fra foretaket for å sikre at misforståelser er ryddet av veien og at det sikres en bredere vurdering av faktum. En norsk løsning etter svensk og dansk modell, som innebærer at revisor har direkte rapporteringsplikt bare når det er grunn til å anta at

selskapet ikke selv vil foreta seg noe for å rapportere og stoppe det straffbare forholdet, bør derfor vurderes.

Vi har videre merket oss at dersom ingen i ledelsen, styret eller betydelige eiere er involvert, gjelder rapporteringsplikten overfor den revisjonspliktige, uten noen rapporteringsplikt til politiet. Vi er enige i dette.

Vi har videre notert at revisor foreslås gitt en underretningsplikt til politiet også dersom andre enn klienten er fornærmet. Rapporteringsplikten vil etter det vi kan se dermed på dette punkt gå lenger enn i Sverige og Danmark, der den er avgrenset til straffbare forhold begått av selskapets ledelse og styre. Hensynet til kriminalitetsbekjempelsen kan etter vår vurdering fra norsk side her tale for en utvidelse av kretsen i tråd med lovforslaget.

Med vennlig hilsen
for Sparebankforeningens Servicekontor


Olav Breck